

F A I P A R

A FAIPAR MŰSZAKI FOLYÓIRATA XLIV. ÉVF. 1994/1

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

F A I P R

F A I P A R

F A I P A R

1994. JANUÁR

A szerkesztésért felelős:

LELE DEZSŐ

Olvasószerkesztő:

SZENDRŐI CSABA

Szerkesztőbizottság:

dr. Ádámfi Tamásné

dr. Bakay István

Matlák Zoltán

dr. Molnár Sándor

dr. Petri László

Pintér György

dr. Szabó Dénes

dr. Szabó Imre

dr. Szabó Miklós

dr. Tóth Sándor

Vermes István

dr. Winkler András

A szerkesztőség címe:

1027 Budapest, Fő utca 68.

Kiadja:

a TERVÁL

Lap- és Könyvkiadó Vállalat

1196 Budapest, Petőfi utca 193.

Telefon: 120-2844

Felelős vezető: Schönök Károly

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál a hírlapkézbesítőknél, a Posta Hírlap-üzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási irodáinál (HELIR), Budapest, XIII., Lehel út 10/a. - 1900 - közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj: egy évre 600 Ft. Egy példány ára: 50 Ft. Összevont szám: példányonkénti ára: 100 Ft. Megjelenik havonta. Külföldön terjeszti a Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat. H-1389 Budapest, Pf. 149 és a Magyar Média, 1392 Budapest, Pf. 279. 86-253

HU ISSN 0014-6879

Tartalom

<i>Lele Dezső: XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlés elé</i>	1
<i>Magoss Endre: Forgácslap gyártósorra telepíthető folyamatos (on line) minőségellenőrző-rendszer lehetőségének vizsgálata</i>	8
<i>Bűtorszakvásár '93</i>	10
<i>A Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség állásfoglalása a fagazdaság helyzetével kapcsolatban</i>	12

Contents

<i>Lele Dezső: Looking Forward to the 13th General Meeting for re-election of Officials</i>	1
<i>Magoss Endre: Examination of Possibility of an On-line Quality Control System to be Placed on a Chipboard Production Line</i>	8
<i>Furniture Specialized Fair '93</i>	10
<i>Standpoint of the National Professional Federation of Wood Economy in Relation to the State of Affairs in the Wood Economy</i>	12

Inhalt

<i>Lele Dezső: In Erwartung der XIII. Wahlversammlung</i>	1
<i>Magoss Endre: Prüfung der Möglichkeit eines auf einer Spanplattenfertigungslinie ersatzbaren kontinuierlichen (on-line) Qualitätskontrollsystems</i>	8
<i>Möbelfachmesse '93</i>	10
<i>Stellungnahme des Nationalen Fachverbandes der Holzwirtschaft in Verbindung mit der Lage der Holzwirtschaft</i>	12

A lapban megjelent cikkek szerzői:

Győri Ferenc főtájtár (Bűtorszövetség); *Lele Dezső* nyugd. fősztályvezető (MTV); *Magoss Endre* tudományos munkatárs (EFE); *Möcsényi Miklós* főtájtár (FAGOSZ).

FAIPAR

XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlés elé

Lele Dezső

Az 1990. február 28-i XII. és június 20-i rendkívüli közgyűlés után 3 tavaszi és 2 soproni közgyűlést tartottunk alapszabályunk 5.4.1. pontja alapján.

Négy év elteltével ismét összeül tagságunk, hogy értékelje az elmúlt időszak eredményeit, kudarcait és meghatározza azokat az új irányvonalakat, amelyen tovább kell haladni, hogy teljesíthessük alapszabályunk 2.1 pontjában megfogalmazott célokat, mely a következőkben lett meghatározva:

„Az Egyesület a faiparban tevékenykedő műszaki és gazdasági szakemberek országos hatáskörű – pártoktól független – tudományos és érdekvédelmi szervezete. Az Egyesület célja: társadalmi úton elősegíteni a magyar faipar műszaki és gazdasági fejlődését, ápolni és erősíteni a szakmai egység érzését és gyakorlatát, bővíteni és emelni az egyesületi tagok ismereteit, formálni a faipari szakmai közvéleményt, gondoskodni a tagok közös érdekeinek képviseletéről.”

Négy év nem nagy idő egy ember életében, de ez a négy év olyan jelentős változásokat hozott társadalmunk és ezen belül szakmánk vonatkozásában, hogy bőven van miről beszélnünk és főleg a jövőre vonatkozó tennivalók meghatározásában vannak feladataink. Ezért úgy gondoltuk, hogy előzetesként megpróbáljuk összefoglalni az elmúlt négy év eseményeit, hogy ezzel is elősegítsük a február 8-i küldöttközgyűlés résztvevőinek felkészülését az egyesületi élet értékelésére, bírálatára és főleg javaslatok tételére a jövő kialakítására.

Az 1990. februári XII. küldöttközgyűlést megelőzte az 1989. november 21-i győri

elnökségi ülés, melyen az akkori főtítkárr, dr. Dalocsa Gábor részletesen elemezte az egyesületi tevékenységben fennálló és várható nehézségeket. Többek között elmondta:

„Politikailag és gazdaságilag forrongó korunkban a társadalmi kihívások különböző hatásokat gyakorolnak az egyénre, a közösségekre, nem utolsósorban a társadalmi tevékenységre. Ezek a kihívások kényszerítő erővel hatnak az eddig végzett munkánk kritikus felülvizsgálatára és értékelésére, továbbá a jelen állapot áttekintésére, valamint a jövő feladatainak újrafogalmazására. Az egyesületbe tömörült tagság egyre nagyobb erőfeszítések árán tud csak megfelelni az elvárásoknak, és egyidejűleg a korábbi gyakorlatot nehezen tudja maradéktalanul elfogadni. A feszültségek tehát az egyesületen belül is jelen vannak.” (Megjelent FAIPAR 90/2. számában.)

Ezek a szavak ma is érvényesek és elmondhatjuk, hogy helyzetünk nem javult, sőt romlott az akkori viszonyokhoz képest. Akkor 6 kérdést fogalmazott meg a főtítkárr, amelyre most 4 év elteltével a következőket válaszolhatjuk:

1. Szükséges-e az egyesületi alapszabály és programnyilatkozat módosítása?

Erre a kérdésre egyértelműen igen a válasz. 1990. június 20-án új alapszabályt fogadtunk el, amely az 1993. szeptember 3-i módosításokkal jelenleg is érvényben van. Az új alapszabály korszerűsítette az egyesületi munkát, új vezetési módszert vezetett be, nagyobb és önállóbb hatáskört biztosított a

területi szervezeteknek, jobb kapcsolatrendszer hozott létre és biztosította az egyesület demokratikus működését. (A június 20-án elfogadott alapszabály a FAIPAR 1990/9. szám mellékleteként, a módosítás az 1993/10. számban jelent meg.)

A programnyilatkozat módosítását az elmúlt négy év eseményei automatikusan megoldották. A gazdasági életre a szakmai egyesületek sokkal kisebb befolyással bírnak, mint az a XI. (1985. október 21-i) küldöttközgyűlésen megfogalmazásra és elfogadásra került. A XII. közgyűlésen – ismert okok miatt – már nem is született határozat az 1989-es kidolgozott módosított programnyilatkozatról.

Ezek a programnyilatkozatok egyébként a szakma és az egyesület kapcsolatrendszeréről, az egyes szakágazatok helyzetéről, fejlesztési elképzeléseiről szólnak. Meggondolandó, hogy hasonló tartalmú, a mai helyzethez igazodóan, nem kellene-e az egyesületnek többet foglalkozni ezekkel a kérdésekkel.

2. Megfelelő-e az egyesület szervezeti tagozódása?

„Szervezeti tagozódásban a közgyűlés, az országos elnökség, a végrehajtó bizottság, a központi bizottságok, a szakosztályok, a területi szervezetek és üzemi csoportok mindig olyan feladatokat láttak el és olyan jogosítványaik voltak, amelyek a központi centralizált irányításból egyenesen következtek, vagyis a legtöbb esetben egymás alá rendelt végrehajtók voltak.”

Ezt a szervezeti tagozódást az új alapszabályban korszerűsítettük azzal, hogy évenkénti közgyűlést tartottunk és létrehoztuk a Titkári Tanácsot, amely operatív irányító szervezet lett. A központi vezetést pedig egy szűkebb körű – 8 tagú – bizottság látta el.

A közgyűlések összehívásáról már szoltam. A három tavaszi közgyűlés (Mátészalka, Szeged, Balatonfüred) szervezeti megújulásunk legeredményesebb rendezvényei voltak. A résztvevő 100 fő körüli tagság tájékoztatást kapott az előző év eseményeiről, különböző közgyűlésre tartozó témákban hozott határozatot (pl. Lugosi Armand díj, Alapszabálymódosítás, névváltoztatás stb.), személyes kapcsolatot alakított ki és bővítette szakmai tudását a területen működő üzemek meglátogatásával.

A legnagyobb várakozás a **Titkári Tanács** működéséhez fűződött. Az alapszabály szerint a közgyűlés után a legnagyobb szerep erre a szervezetre volt osztva. Az évente négyszer ülésező Tanácsnak kellett volna az egyesület működésének motorjává válni, miután ebben a szervezetben az egyesület területi csoportjainak, a szakosztályoknak, önálló bizottságoknak vezetői vettek részt.

Ezzel szemben ezek az ülések a főtítkári beszámoló meghallgatásával, néhány hozzászólással, információk átadásával zárultak. Egyes esetekben hoztak döntéseket a rájuk osztott feladatokból (pl. kitüntetések), de nem hozták a működésüktől várt eredményeket. A régi vezetési szisztémához képest azonban egy pozitívuma egyértelműen volt a Titkári Tanácsnak, az, hogy az egyes szervezetek vezetői első kézből tájékozódtak az egyesület eseményeiről, megismerték egymás problémáit, tanultak egymás eredményeiből, szervezeti, működési tapasztalataikból. Ha a korunkra jellemző külső tényezők nem nehezítik munkánkat, ez a szervezeti forma sokkal eredményesebb lehetett volna.

A módosított alapszabály szerinti Elnökök Tanácsa (Elnökség) tanulva a Titkári Tanács működési hibáiból, teljesíthetik az eredeti elvárásokat.

A szűkebb vezetőség általában havonta ülésezett és operatív intézkedéseivel biztosította az egyesület zavartalan működését.

3. Kell-e az irányítási módszert korszerűsíteni?

A cél az volt, hogy változtasson az egyesület struktúráján, szervezeti felépítésén és irányítási módszerein. Választ kellett keresni arra, milyen működési keretek biztosítják a tagság érdekeinek a kifejezését és végső soron a kitűzött célok megvalósításának biztosítását. A tagság nagyobb beleszólást igényel a vezetésbe, a jövő formálásába, továbbá az egyes megoldásra váró kérdések felvetésébe és kimunkálásába.

A legnagyobb vitát ez a kérdéscsoport váltotta ki az 1990. évi közgyűlésen. A tagság úgy érezte, hogy a vezetés kisajátította magának az egyesületet, és a tagságot csak a feladatok végrehajtásánál veszi igénybe.

Az utóbbi négy évben ebben a kérdésben gyökeres változás következett be. Szabaddá

lett téve a tagságkezdeményezése, öntevékeny működése. De sajnos a változás nem hozta meg a kívánt eredményeket. Még azokban a szervezetekben sem, amelyek ebben a kérdésben a legaktívabban nyilvánították ki véleményüket, nem éltek a lehetőséggel, és az alulról jövő kezdeményezés, melyet annyira hangsúlyoztak, nem indult meg, nem működött. Az egyesület vezetése – a lehetőségek határai között – mindig biztosította a szervezetek működését, felkarolta kezdeményezéseit, és örömmel nyugtázott minden jó megmozdulást.

A jövőben is ezen az úton kell tovább lépni, csak több kezdeményezést várunk a tagságtól.

4. Az egyesületi tagság és az utánpótlás?

Ez a kérdés napjainkban még aktuálisabb, mint 4 évvel ezelőtt. 1990-ben 1208 regisztrált tagunk volt, az 1993. decemberi FAIPAR-ban 713 főt soroltunk fel név szerint, akik nyilvántartásunk szerint FATE-tagok. Ezek egy részénél is van tagdíjmaradás, de reméljük, ez csak feledékenyséjüknek tudható be.

A 713 főből a négy év alatt 191 fő volt új belépő. Ebből a számsorból is látható, hogy igen keveset tettünk új tagok beszerzéséért. A jövő feladata az egyesületi egyéni tagság létszámának növelése, a meglévők megtartása mellett.

Itt kell szólnom az egyesülethez való tartozás másik tényezőjéről, a FAIPAR című szaklapunk előfizetéséről. Decemberi számunkból minden *nem előfizető* tagunknak küldtünk 1-1 példányt, melynek keretében felmérést végeztünk és megállapítottuk, hogy tagjaink nagyobb része nem előfizetője szaklapunknak. Jó lenne ezen is változtatni, mert a szaklap összekötő, információhordozó lehet a tagság és az egyesület között.

5. A MTESZ szövetségi rendszerhez való csatlakozás és a mérnöki kamara kérdése

A MTESZ-szel kapcsolatunk jó. Tagja maradtunk a szövetségi rendszernek, melynél egyenjogúság alapján kialakított szövetség jött létre. A MTESZ-nek jelenleg 37 tag-egyesülete van, melyeknek 1-1 vezetője tagja a Szövetségi Tanácsnak. A Tanács 2 havonta ülésezik és minden fontosabb kérdésben határozatot hoz. A MTESZ következetesen

képviseli a reálértelmiség érdekeit, kapcsolatokat alakít ki kormányzati szervekkel, melyről rendszeresen tájékoztatja az egyesületeket. Megvalósította a közgyűlésen elfogadott elvét, hogy a „MTESZ az Egyesületekért, Egyesületek a tagságért” tevékenykedjenek.

A mérnöki kamarával kapcsolatos állásfoglalásukat – az egyesületek véleményezése alapján – a MTESZ képviseli. Az eredmény a Kamarai Törvény elfogadása után értékelhető.

6. Gondolatok a működéshez szükséges alapok megteremtéséről

Évtizedeken keresztül az egyesület működéséhez szükséges pénzügyi alapok forrása az egyéni tagdíj és a tagvállalatok önként vállalt jogi tagdíjainak befizetése volt. A gazdálkodási rendszer akkori előírásai lehetővé tették, hogy egyesületünk költségvetési támogatás nélkül, de mindenkor eredményzárással fejezze be az előirányzott éves munkaterv végrehajtását. Ahogyan azonban az ország gazdasági helyzete romlott – az árak emelkedtek – a kiadások fedezéséhez szükséges források biztosítása is egyre nehezebbé vált, így más forrásokat kellett keresni, más szóval egyéb bevételi forrásokat felkutatni. Az egyesületi tevékenységek kiszélesítéséről szóló törvény tette lehetővé, hogy olyan vállalkozásokba kezdünk, melyek a tagság és a titkársági apparátus hatékony munkájának eredményeképpen mennyiségben és arányban is jelentős bevételekhez juttatta az egyesületet, így a megnövekedett kiadások fedezetét biztosítani tudtuk.

Az egyéni és jogi tagdíjak mellett jelentősen ez a vállalkozási tevékenység biztosította ebben a négy évben is az egyesület fennmaradását. Az első két évben a tárgyévi bevételek fedezték a kiadásokat, de az utóbbi két év már veszteséges volt, azaz gyakorlatilag feléltük a tartalékokat is. Ezért döntött úgy a '93 szeptemberi közgyűlés, hogy szétválasztjuk a társadalmi munkát a vállalkozási feladatoktól és 1994. április 1-jétől főfoglalkozású főtítkárt alkalmazunk, akinek feladata lesz a vállalkozások megszervezése, bonyolítása, a működéshez szükséges pénzügyi háttér biztosítása. A főtitkári állást pályázat útján kívánjuk betölteni, mely pályázati felhívás megjelent a szakma több szakfolyóiratában.

A '89-ben felvetett gondolatokra adható

válaszról ezeket tudtam elmondani, jó lenne, ha további vélemények és javaslatok születnének a XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlésünkön.

A továbbiakban időrendi sorrendben összefoglalást adok az elmúlt négy év fontosabb eseményeiről

A XII. Tisztújító Küldöttközgyűlésünket **1990. február 28-án** tartottuk a MTESZ Kossuth Lajos téri székházában. A közgyűlésen 64 fő küldött és 48 fő meghívott egyesületi tag vett részt. Az elnöki megnyitóban Kara Tibor elnök szólt a közgyűlés előkészítéséről, a Bútoripari szakosztály leveléről, melyben a közgyűlés elhalasztását kérték.

„Levelükben indokul azt hozták fel, hogy későn vagy egyáltalán nem kaptak információt az új alapszabály-tervezetről, a jelöltekről, ezeket széles körben nem tudják megvitatni, így nem tudnak állást foglalni a Közgyűlésen ezekben a kérdésekben.”

Az elnök közölte, hogy a közgyűlés időpontját már nem tudták megváltoztatni, de kompromisszumként azt javasolja, hogy az értekezlet első részében a négy és fél év értékelésével, a főtítkári szóbeli kiegészítéssel és az Ellenőrző Bizottság jelentésével foglalkozunk.

Szünet után térjünk át az alapszabály elfogadásával, a programnyilatkozat-tervezettel és a választással kapcsolatos kérdések vitájára. A közgyűlés a javaslatot elfogadta.

A beszámolók elhangzása és a hozzászólások után a közgyűlés a beszámolókat jóváhagyóan tudomásul vette és a választott vezetőséget tisztséjük alól felmentette.

Az értekezlet második felében került sor az új alapszabály megvitatására, mely hosszú vita után elutasításra került azzal, hogy széles körű véleménynyilvánítás után az alapszabály szerkesztő bizottság dolgozza át az új alapszabályt, és terjessze a később összehívásra kerülő rendkívüli közgyűlés elé.

Ezt követően a közgyűlés ideiglenes ügyvezető testületet választott, mely a rendkívüli közgyűlés idejéig tovább intézi az egyesület ügyeit.

A rendkívüli közgyűlés **1990. június 20-án** került összehívásra. Addig az alapszabály szerkesztő bizottság többszöri ülésén összeállította az új alapszabály-tervezetet, melyet

megküldött minden szervezetnek tanulmányozás és véleménynyilvánítás céljából.

A rendkívüli közgyűlésen, melyen 55 fő küldött és 28 meghívott vendég vett részt, hosszú vita után – a helyszínen megfogalmazott kiegészítésekkel – az új alapszabályt elfogadta.

Az alapszabály elfogadása után, ennek szellemében, a közgyűlés megválasztotta az új vezetőséget, amely változatlan összetétellel a XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlésig többkevesebb sikerrel vezette tovább a Faipari Tudományos Egyesületet. (Közben kb. 1 évre kooptálta soraiba Kun Istvánt főtítkári helyettesnek, aki később kérte felmentését.)

Az új alapszabály szerint örökös tagokat választott a közgyűlés dr. Szabó Dénes, Somogyi László és Stróbl Kálmán alapító tagok személyében.

A rendkívüli közgyűlés utáni hónapokban a vezetőség havonta rendszeresen ülésezett. Meghatározták az egyes vezetőségi tagokra eső speciális feladatokat, melyről tájékoztatták a Titkári Tanácsot is.

Jelentős esemény volt **1990. november 16-án** Sopronban megtartott tanácskozás „A faipari felsőfokú képzés fejlesztési feladatai” témában, melyen több mint 70 fő szakember vett részt, akik megerősítették az egyetem vezetőit elképzelésük helyességéről, az oktatás korszerűsítéséről és az egyetem oktatási tevékenységének kiszélesítéséről.

1990. december 6-i ünnepi Titkári Tanács ülésen adta át elnökünk a Faipar Fejlesztéséért emlékérmét: Kurusa Lászlónak, Matlák Zoltánnak és dr. Szabadhegyi Gyözőnek.

Lele Dezső, a FAIPAR főszerkesztője pedig a legjobb szerzőknek ítelt külön jutalmakat adta át: dr. Nyárs Józsefnek, Tamásiné Bánó Margitnak és dr. Zombori Istvánnak.

1991. április 18–19-én Mátészalkán tartottuk éves közgyűlésünket. A főtítkári beszámoló az elmúlt 1 év eseményeit foglalta össze és ismertette az 1991. évi főbb feladatokat. Ezek közül legjelentősebb lesz az I. Országos Faiparos Találkozó és a LIGNO-NOVUM szakkiallítás megszervezése Sopronban augusztus 30–szeptember 1. között.

Több határozat született ezen a közgyűlésen:

1. A közbenső közgyűléseken nemcsak a megválasztott küldöttek, hanem minden megjelent FATE-tag szavazati joggal bír.
2. Kooptálta a közgyűlés Kun Istvánt főtítkári

helyettesnek a kelet-magyarországi szervezetek összefogására.

3. 1990. évi költségvetési beszámoló és 1991. évi költségvetés elfogadása.
4. Területi szervezetekhez visszajuttatott támogatás a területhez tartozó jogi tagdíjak 50%-a.
5. Alapítvány elfogadása szakkönyvek írására. (Ez a határozat ekkor még nem teljesült.)
6. Budapesti szervezet létrehozása (elvetve).
7. Örökös tagok elfogadása: Dr. Fáy Mihály, Paizs Zoltán, Szalay Ferenc.

1991 első felében elkészítettük az egyesület titkárságának és a Titkári Tanács működési szabályzatát, melyet júniusi Titkári Tanács ülésen elfogadott. Ezzel további lépéseket tettünk egyesületünk működésének korszerűsítésére.

1991 második nagy rendezvénye **augusztus 30–szeptember 1. között** megrendezett I. Országos Faiparos Találkozó. Dr. Molnár Sándor elnök előző év végén vetette fel, hogy szakmai kiállítást kellene szervezni Sopronban a nyári szünet idejére az egyetem tornacsarnokában. A vezetőség az ötletet jónak tartotta és megbizta az elnököt és a főtitkárt, hogy vizsgálja meg a lehetőségeket és ismertessék elképzeléseiket a vezetőség, illetve a Titkári Tanács előtt. A felvetés továbbfejlesztésével, a lehetőségek megismerésével született meg az a megoldás, hogy ezt a kiállítást nem az egyetem, hanem a soproni sportközpontban kell megszervezni profi kiállítás szervező segítségével, és együttműködve az Országos Asztalosipari Szövetséggel egy nagyszabású szakmai programot kell Sopronba szervezni. Az első szakkiállítás és szakmai program jól sikerült és azóta már további '92-es és '93-as programok is lezajlottak. Előzőekben már beszéltem a tavaszi közgyűléseink sikeréről, ehhez hasonló az őszi soproni rendezvényeink sikere is. Ez az évenkénti két rendezvényünk alapvetően a legeredményesebbek, mert itt rendszeresen összejönnek a faiparban dolgozó szakemberek – egyesületi tagok, kicserélik tapasztalataikat és különösen a LIGNO–NOVUM kiállításon hasznos információkat gyűjthetnek be technikai-technológiai-anyagismereti újdonságokról.

A kiállítás megnyitóján került átadásra az ideai Faipar Fejlesztéséért Emlékérem: Németh Antalnak, dr. Szabó Miklósnak és Szendrői Csabának.

A FATE kezdeményezésére létrejött Öreg Fás Diákok Baráti Köre **augusztus 31-én** tartotta alakuló ülését, ahol elfogadták alapszabály tervezetüket és megválasztották a vezetőségüket. Elnöknek Kormos Ernőt, titkárnak Bakonyi Gábort választották. 1992. január 9-én megkapták a cégbírósi bejegyzést is, így a FATE keretein belül önálló jogi személyiségű lett a Baráti Kör.

1991. évben kiemelten foglalkoztunk a *faipari kutatás-fejlesztés* kérdésével. *Júniusban* a röjtökmuzsaji erdészházban jöttek össze a hazai faipari kutatással-fejlesztéssel foglalkozó intézetek egyetemi kutatóhelyek vezetői, melyre meghívták az osztrák Faipari Kutatóintézet igazgatóját is. Kölcsönösen kicserélték tapasztalataikat és megismertek az osztrák kutatói munka tartalmával, gondolkodásával.

Az *augusztusi* soproni rendezvénysorozat kiemelkedő programja volt a „Faipari kutatás, fejlesztés, anyag- és termékvizsgálat Közép-Európában” címmel megrendezett szimpózium, ahol a hazai előadók mellett osztrák és szlovén intézeti vezetők ismertették munkamódszereiket, működésük körülményeit, főbb kutatási témáikat.

Decemberben kerekasztal-beszélgetés keretében foglalkoztak az ipari kutatóhelyek és egyetemi tanszékek kutatói tevékenységével, ahol az érdekelt intézmények vezetői és munkatársai mellett részt vettek az FM, az IKM illetékes vezetői és a MTESZ elnöke is.

December 12-i ünnepi Titkári Tanács ülésen került átadásra az ideai legjobb szakképzési íróinak ítelt külön jutalom: dr. Gyarmati Bélának, dr. Petri Lászlónak és Ézsias Pálnénak.

1991 tavaszi közgyűlésünket Szegeden rendeztük meg **április 2-3-án**, melyen közel 100 fő egyesületi tag és meghívott szakember jelent meg. Az elmúlt egy év eseményeinek ismertetése mellett sor került két szakmai előadás megtartására is. Győri Ferenc a Bútoripari Szövetség főtitkára a bútortársaság helyzetéről, privatizációval összefüggő kérdésekről – dr. Tóth Sándor a fagazdaság átalakulásáról, privatizációjáról tartott előadást.

A közgyűlés határozatai:

- 1., 2., 3. Főtitkári beszámoló, 1991. évi költségvetés teljesítéséről és 1992. évi tervről szóló beszámolók elfogadása.

4. Területi szervek részesedése a jogi tagdíjból 50%.
5. Egyéni tagdíj 30,- Ft/hó, illetve FAIPAR c. lappal együtt 50,- Ft/hó.
6. Névváltoztatási javaslatok (nem került elfogadásra).
7. Faipar Fejlesztéséért Emlékérem 2 db/év 20–20 ezer Ft-tal, Lugosi Armand díj (új kitüntetés) 1 db/év 15 000 Ft-tal.
8. Örökös tagok: dr. Bakay István, Dani Ferenc, Juhász László.
9. MTESZ díjra javasolva: dr. Cziráki József.

1992. augusztus 27–29. között került megrendezésre a II. Országos Faiparos Találkozó és a LIGNO–NOVUM kiállítás. A kiállítás megnyitásának napján került sor az Öreg Fás Diákok szakestélyére. Másnap tudományos ülésszak keretében tárgyaltuk meg a faipari felsőoktatás helyzetét hazai és külföldi előadók bevonásával. Ugyanaznap került megrendezésre egyesületünk *közgyűlése*, ahol két szakmai előadást hallgattunk meg: Dauner Márton az FM Erdészeti és Faipari Főosztályának vezetője az erdőgazdálkodás és fafeldolgozás helyzetéről, szervezeti és szerkezeti átalakulásáról adott ismertetőt, Győri Ferenc a Bútorszövetség főtitkára pedig a bútortipar helyzetéről tartott előadást.

A közgyűlésen került átadásra első alkalommal kiadott Lugosi Armand díj, melyet dr. Bakay István – és a Faipar Fejlesztéséért Emlékérem, melyeket Balogh György és Vásárhelyi János kaptak meg.

A közgyűlésen tájékoztató hangzott el a FATE által létrehozandó FAIPARI TUDOMÁNYOS ALAPÍTVÁNY-ról, melyhez az egyesület 200 000 Ft-os alaptőkével járul hozzá. Az alapítvány létrehozását a közgyűlés egyhangúan megszavazta. Az alapítvány célja a faipari kutatás, oktatás, továbbképzés, ismeretterjesztés támogatása.

Az Alapító Okiratot a cégbíróság 1992. október 26-án nyilvántartásba vette és megadta a működési engedélyt. Az alapítvány működéséről a FAIPAR 1993/11. számában részletes beszámoló olvasható.

1992. november 28-án szintén a Faipari Tudományos Egyesület kezdeményezésére megalakult a Nemzeti Rakodólap Társaság.

Az alakuló ülés résztvevői a Nemzeti Rakodólap Társaság működéséhez szükséges alapidokumentumok, szabályzatok előkészítésére 3 fős ideiglenes elnökséget választottak.

Ennek tagjai: dr. Percze László (MÁVFA-VÉD Kft. ügyvezető igazgatója), dr. Molnár Sándor (FATE elnök), Mézes Lajos (BÁCSFA Kft. ügyvezető igazgatója).

A minőség biztosításával kapcsolatos kérdések folyamatos intézésére az új átvételi rendszer bevezetésére, korszerűsítésére Minőségi Bizottság alakult.

Ennek tagjai: dr. Komoróczy István (MÁVFA-VÉD Kft. műszaki igazgató), Molnár M. György (Magyar Szabványügyi Hivatal), Varga Imre (Nagykőrösi EUROHOLZ Kft. ügyvezető igazgatója).

1992. december 4-én a BAU-MÖBEL Lágymányosi Bútoripari Rt-nél tartottuk Titkári Tanács ülésünket. A főtitkári beszámoló mellett a résztvevők megismertkedtek a Részvénytársaság megalakulásának körülményeivel, az Rt. működésével és fejlesztési elképzeléseivel.

1993. április 1–2-án tartottuk immár 3-ik tavaszi közgyűlésünket a Balaton Bútorgyár Rt. és a veszprémi FATE csoport meghívására Balatonfüreden. Ennek a közgyűlésnek legfontosabb célja az egyesület jövőjének megfogalmazása volt. A „FATE múltja, jelene és jövője” c. dokumentumot, melyet egy ad hoc bizottság készített el (Tagjai: Matlák Zoltán, dr. Pluzsik András, dr. Szabó Miklós és dr. Tóth Sándor) a résztvevők kézhez kapták. Dr. Tóth Sándor a bizottság vezetője ismertette az összeállított anyag főbb mondanivalóját, melyet vita követett. A vita után az elnök kérte a bizottságot, hogy folytassa a munkát és a legközelebbi közgyűlésen részletes gyakorlati megvalósításra alkalmas előterjesztést tegyen le a közgyűlés elé. A közgyűlés örökös tagnak választotta: Ézsias Pálnét, Halász Lászlót és Szende Lászlót.

Az egyesületi témák lezárása után került sor néhány tájékoztatóra. Galli Péter a Bútorszövetség elnöke a FATE és a Bútorszövetség kapcsolatáról és a bútortipar helyzetéről adott tájékoztatást. Dr. Suba Imre az OMFB főosztályvezetője a Bay Zoltán alapítványról tartott részletes ismertetőt. Szántó Csaba V. éves faipari mérnökhallgató a végzős mérnökök elhelyezkedési nehézségeiről beszélt. Kiss Éva művészettörténész – aki Kaesz Gyula életművét dolgozta fel – szeretné, ha az itt ismertetett anyag később könyv formájában is megjelenhetne. Ehhez kéri a FATE, illetve a résztvevők támogatását.

(folytatás a 7. oldalon)

Másnap a résztvevők megtekintették a Balaton Bútorgyár Rt. II. telepét és bemutató termét.

1993. augusztus 2–5. között került sor a III. Országos Faiparos Találkozóra és a LIGNO-NOVUM '93 kiállítás megrendezésére. A bőséges programból (részletes ismertetés jelent meg a FAIPAR 1993/10. számában) most csak a szeptember 3-i közgyűlés eseményeit emelem ki. Fő téma a balatonfüredi közgyűlésen előkészített jövőnk feladatainak meghatározása.

Dr. Szabó Miklós főtítkárhelyettes, a témát előkészítő ad hoc bizottság vezetője bevezetőjében ismertette a változás szükségességét. Elmondta, hogy az egyesület gazdaságilag kritikus helyzetbe került és ha nem változtatunk szervezeti működési tevékenységünkön, akkor a jövő évi működés teljesen bizonytalanra válik. A megválasztásra kerülő új vezetőségnek már látnia kell, hogy mire vállalkozik, hogyan viszi tovább a 44. évébe lépő szakmai egyesületet.

Ahogy már a tavaszi közgyűlésen is elhangzott és ott már a tagság is egyetértett a javasolt változtatásokkal (L.: FAIPAR 93/5. szám), a bizottság tovább dolgozott az elképzeléseken, és a résztvevőknek átadott szervezeti változtatásokat javasolja a közgyűlésnek elfogadásra.

Az 1990. június 20-án elfogadott alapszabály néhány pontját javasolja megváltoztatni. (L.: FAIPAR 93/10. számát). Lényege a változtatásnak, hogy különválasztja az eddigi hagyományos társadalmi tevékenységet egy vállalkozási tevékenységtől, mely utóbbi feladata a működtetéshez szükséges gazdasági háttér megteremtése.

A társadalmi vonalat továbbra is a megválasztott elnök és a mellé rendelt elnökök tanácsa irányítaná, a vállalkozási tevékenységet pedig a pályázat útján betöltött főtítkárlátná el.

Másik javasolt változás, hogy a társadalmi

tevékenységekben a területi szervezetek kapjanak nagyobb hangsúlyt és csak ezen belül alakuljanak – ott, ahol szükséges – szakcsoportok, szakosztályok.

Az ismertetést széles körű vita követte, majd ezt követően került sor a szavazásra. Az alapszabály módosítást 1 ellenszavazattal a jelenlévők elfogadták.

A közgyűlés ünnepélyes része volt a kitüntetések átadása.

Lugosi Armand díjat kapott: dr. Sipos Árpád (posztumusz), Lele Dezső.

Faipar Fejlesztéséért Emlékérmeket kapott: Nagy István, dr. Tóth Sándor.

Dr. Sipos Árpád kitüntetését felesége vette át, aki maga is aktív tagja egyesületünknek.

1993. október 14-én a Bútor Szakkiállítás területén tartottuk a Titkári Tanács ülést, melyen a XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlés előkészítése, a területi szervezetek, szakosztályok vezetőségválasztása és a 4 év beszámolója voltak a legfontosabb kérdések.

Élénk vitát váltott ki az egyesület gazdasági helyzete és a módosított alapszabály szerint függetlenített főtítkáralkalmazása. A vita után határozat született:

– A jelölő bizottságról

vezetője: dr. Németh József

tagjai: Balogh György és

dr. Szabadhegyi Győző.

– A közgyűlés időpontjáról: 1994. február 8.

– Küldöttek számáról: 5 fő után 1 küldött.

– A FAIPAR decemberi számát megküldjük azoknak a FATE-tagoknak, akik nem előfizetői a lapnak, mivel ez a szám már a közgyűlés előkészítésével, adatok, névsorok közlésével készült el.

1993. december 8-án Sopronban tartottuk az ez évi utolsó vezetőségi ülésünket, ahol dr. Winkler András rektor adott tájékoztatást az egyetem megvalósult intézkedéseiről és jövőbeni fejlesztési elképzeléseiről.

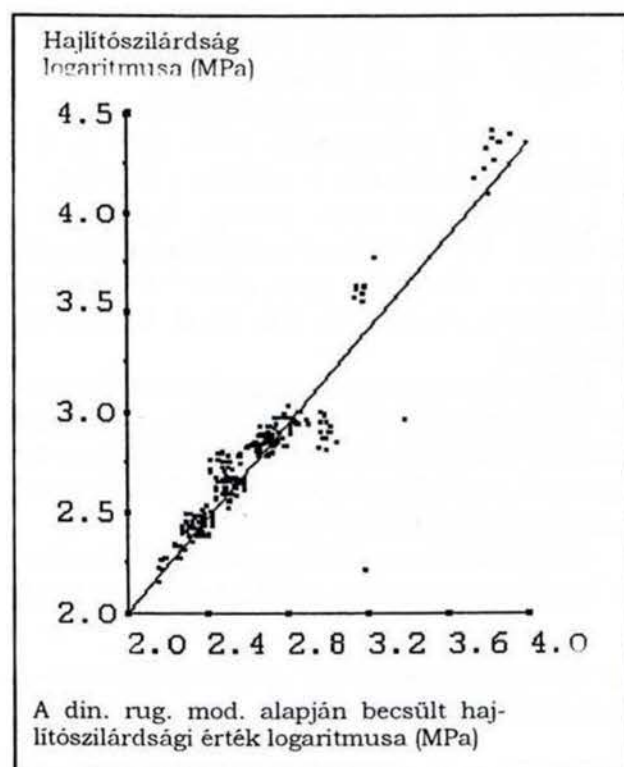
Ezt követően a vezetőség a közgyűlés előkészítésével kapcsolatos ügyeket tárgyalta meg.

Kérem a tisztelt tagságot, hogy az elmúlt négy év fontosabb eseményeiről írt beszámolómat figyelmesen tanulmányozzák, és ennek ismeretében aktívan vegyenek részt közgyűlésünkön észrevételeik, javaslataik elmondásával.

Forgácslap gyártósorra telepíthető folyamatos (on line) minőségellenőrző rendszer lehetőségének vizsgálata

Magoss Endre

Forgácslap gyárakban fontos probléma a lapok minőségellenőrzése. Jelenleg nem minden lap, hanem csak a szabványban előírt módon mintavételezésre kijelölt lapok kerülnek minősítésre. Ezért több országban, így az USA-ban és Németországban is folynak kutatások egy folyamatos (on line) minden lapról adatot szolgáltatató minőségellenőrző rendszer kifejlesztésére. Egy ilyen megoldásra ad lehetőséget egy kettős összefüggés. Egyrészt rezgéstől ismert, hogy a rezgés sajátfrekvenciája és a dinamikus rugalmassági modulusz összefügg, másrészt ismert az az empirikus megállapítás is, mely szerint a dinamikus rugalmassági modulusz és a hajlítószilárdság megfelelő méretekben korrelál egymással. Ez utóbbi empiria lapokra való kísérleti igazolását többek között Robert J. Ross és Roy F. Pellerin végezték. E két kutató által kapott korreláció a következő:

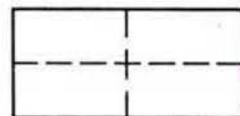
A korrelációs tényező 0.92. Mint látható, az elv megfelelő biztonsággal alkalmazható hajlítószilárdsági érték becslésére.

A dinamikus rugalmassági modulusz meghatározásához szükséges adatok: a lap tömege, mérete és hajlítólengésének sajátfrekvenciája. A lap tömege és mérete viszonylag egyszerűen mérhető. A lap hajlítólengéseinek sajátfrekvenciájának meghatározása már kicsit bonyolultabb feladat, de a megoldásra több lehetőség is kínálkozik. Ezek a rendszerek főleg a rezgésérzékelőkben térnek el egymástól. Rezgésérzékelő lehet piezofilm, gyorsulásdetektor, lézer interferométer és ultrahangos érzékelő. Az első kettő esetén a lapra rá kell ragasztani az érzékelőt, valamint ezek az érzékelők hőmérsékletfüggőek, ezért ipari alkalmazásuk nem lenne szerencsés. Még a lézer interferométer esetén is szükséges bizonyos fényvisszaverő fóliát a lapra ragasztani, valamint ez a rendszer napjainkban még elég drága. Ezért az ultrahangos rendszer ígérkezik az optimális megoldásnak, hiszen ez a rendszer a lap semmiféle előkészítését nem igényli. A mért frekvenciaérték ellenőrzésére két lehetőség kínálkozik. Vagy adott alátámasztáshoz tartozó képletet alkalmazunk, vagy pedig végelem-módszerrel modellezzük a rezgést. Az első megoldásra példa S. Timoshenko négyzetes, oldalfelezőknél keresztben alátámasztott lapokra kidolgozott képletének téglalap alakú lemezekre kiterjesztett változata, ami a következő:

$$f = \frac{\alpha}{4 \Pi} \cdot \left[\frac{1}{a^2} + \frac{1}{b^2} \right] \cdot \sqrt{\frac{g \cdot E}{\gamma \cdot h}}$$

Ahol: f – sajátfrekvencia

α – alátámasztástól függő állandó

pl.: ebben az esetben:

$$\alpha = 14.10$$

a – a lap szélessége

b – a lap hosszúsága

E – dinamikus rugalmassági modulusz

γ – a lap sűrűsége

h – a lap vastagsága

Természetesen az α értékét az adott alátámasztási viszonyokhoz módosítani kell. E képlettel számolt értékek és laboratóriumi körülmények között piezofilm érzékelővel, FFT analízátorral mért értékek eltérése 3 százalékos hibán belül maradt. Az általánosabb és pontosabb, jobban felhasználható megoldást nyújt a végeselem-módszerrel történő modellezés, aminek kidolgozása sokkal nagyobb feladatot is jelent és jelenleg még kezdeti stádiumban van.

A gyártósorra telepítés lehetőségének vizsgálata esetén kérdésként vetődik fel a mérés helyének kijelölése. Legegyszerűbb megoldásnak a lapok csillagtárolója ígérkezik, mivel a lapok az átfordulás pillanatában megfelelő gerjesztést kapnak. Mégis a jobb hozzáférhetőség és a könnyebb számíthatóság, illetve modellezés kedvéért kedvezőbb megoldásnak ígérkezik a prés és a csillagtároló közötti görgősorba egy kiemelő szerkezetet építeni. E kiemelőszerkezet a görgők között felnyúló rudak segítségével emeli fel a lapot, és az emelkedés gyors fékezése következtében a lap megfelelő gerjesztése is megoldottá válik. Itt lehetőség nyílik a rudakba épített mérleg segítségével a pontos tömeg meghatározására. Mivel a lap itt még meleg, a hőmérsékletet, mint újabb befolyásoló tényezőt, figyelembe

kell venni. Természetesen a kiemelést szinkronizálni kell a gyártósor ütemidejével. Valamint lehetőséget kell biztosítani a felhasználásra alkalmatlan lapok eltávolítására. A lapok oldalát minőségi osztálynak megfelelő színnel lehet megfesteni és különböző rakatokba gyűjteni.

Elképzelhető a módszer alkalmazása csak szilárdsági minősítés céljából, például építészeti alkalmazásra kerülő lapok esetén. Ilyenkor csak az erre a célra gyártott, csiszolt lapok kerülnek minősítésre a gyártó sortól elkülönített bevizsgáló helyen. Ilyenkor előnyként jelentkezik, hogy a teljesen pontos vastagsági mérettel dolgozhatunk, így a mérésünk, illetve a számításunk teljesen pontosná válik (a rendszer pontossági határain belül). Azonban óriási hátrányként jelentkezik az a tény, hogy elmaradnak a gyártásirányításból származó előnyök.

Mint látható, a mérőrendszer sokoldalúan alkalmazható, és viszonylag egyszerűen építhető be, a felhasználási célnak és a már üzemelő gyártósor adottságainak figyelembevételével.

Irodalom:

- [1] S. Timoshenko: Vibrations Problems in Engineering
- [2] Robert J. Ross, Roy F. Pellerin: NDE of wood-based composites with longitudinal stress waves

Felhívás

Egyesületünk – megfelelő számú jelentkező esetén – szakmai tanulmányutat szervez **NÜRNBERG** **B**e **H**o**l**z-**H**andwerk '94 (fafeldolgozó és famegmunkáló gépek, kéziszerszámok) és a **Fensterbau '94** (ablak, ajtó és vasalatok) nemzetközi szakkonferenciára, **1994. március 24–27. között.**

Utazás: autóbusszal.

Szállás: 2 ágyas, zuhanyzós szobában.

Ellátás: félpanzió.

Részvételi díj: 32 000 Ft/fő, mely tartalmazza:
utazás, 3 éjszakai szállás félpanzióval,
2 napra kiállítási belépő, biztosítás,
költőpénz (4800 Ft) idegenvezető
költségét.

Jelentkezésüket **1994. január 10-ig** az alábbi címre szíveskedjenek megküldeni: **Faipari Tudományos Egyesület 1027 Budapest, Fő u. 68. Fax: 156-1215.**

A költségekről számlát küldünk.

Felhívás

A Faipari Tudományos Egyesület
pályázatot hirdet
főtitkári állás

betöltésére 1994. április 1-jétől.

A főtitkár feladata lesz: az egyesületi munka menedzselése, vállalkozási tevékenység beindítása, az egyesület további működéséhez szükséges pénzügyi háttér megteremtése.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

– személyi adatokat; életrajzot az eddigi szakmai pályafutás ismertetésével; felsőfokú iskolai végzettséget igazoló oklevél másolatot; nyelvtudást; fizetési igény megjelölését.

A pályázó részletesen ismertesse elképzeléseit a megoldandó feladatok megvalósításáról.

A főtitkári megbízatás a tisztújítást követő 4 évre szól, így annak letelte után újra pályázható.

A pályázatot a Faipari Tudományos Egyesület Titkárságára kell benyújtani (1027 Budapest, Fő utca 68. Telefon: 201-9929)

A pályázat benyújtási határideje: **1994. január 31.**

A pályázatokat bizalmasan kezeljük.

A pályázatokat 1994. februárban megválasztandó új vezetőség bírálja el. Az eredményről március 15-ig értesítést küldünk.

BÚTORSZAKVÁSÁR '93

1993. október 12–16.

A második alkalommal megrendezett szakvásárt dr. Latorczay János ipari és kereskedelmi miniszter nyitotta meg. Megnyitójában a miniszter elmondta, hogy a magyar bútorgyártás jó úton halad, a kiállított bútorok versenyképesek a hazai és külföldi piacokon. A Szakvásárról szólva kiemelte: jó szolgálat ez, hogy az ipar és a kereskedelem a vásárló közönség érdekében közelebb kerüljenek egymáshoz.

Galli Péter a Bútor Szövetség elnöke az újságíróknak adott tájékoztatót a hazai bútortermelés jelenlegi helyzetéről, aktuális feladatairól és a szakvásár célkitűzéseiről. A tájékoztató rövidített szövegét az alábbiakban adjuk közre:

1. Előzmények

Szövetségünk második alkalommal rendezte meg a HOME-ART Kft. kivitelezésében a hazai bútorgyártók szakvásárát. Míg a tavalyi évben 2100 m²-en 37 kiállító mutatta be termékeit, addig az 1993. évi szakvásáron 4200 m²-en 104 kiállító várja kereskedelmi partnereit.

Tematikáját tekintve az ez évi szakvásár továbblépett a tavalyi kereteken és a zömében szövetségünk tagvállalataiból kikerülő hazai bútorgyártók mellett meghívtuk a bútortermelés számára beszállító, alap-, segéd-, kellékgyártó és kereskedő cégeket, hogy ezáltal is javítsuk vállalataink beszállítókkal meglévő kapcsolatát és javítsuk a nemzetközi versenyképességüket.

A tradicionális gyártók mellett továbbra is nagy az érdeklődés az elmúlt 2–3 évben alakult új, egyéni és társas vállalkozások körében. A kiállító gyártók termelési értéke a hazai bútorgyártás volumenének mintegy 60%-át teszi ki.

2. Célkitűzések

Szövetségünk felvállalva a szakma vállalatai számára a kapcsolatszervező és koordináló szerepkört, a szakvásár céljai között a következőket fogalmazta meg:

– A hazai bútorgyártók termékválasztéka újdonságainak, kereskedelmi ajánlatának színvonalas bemutatása.

– A hazai gyártók és a külföldi, illetve magyar kereskedők számára az üzleti kapcsolatteremtés, információcseré, hatékony és kulturált körülmények közötti biztosítása.

– a hazai lakberendezési kultúra és a

formatervezés színvonalas ötleteinek bemutatása a vásár ideje alatt rendezendő Avantgarde Show keretében, melyre a hazai belsőépítészek, bútortervezőkön kívül meghívtuk az USA, a német és a skandináv bútortervezők jelentős körét is. A pályaműveket előzsűrizés után nemzetközi zsűri fogja elbírálni. Ezzel az akcióval célunk az, hogy a hazai gyártmányfejlesztés színvonalát új ötletekkel gazdagítva, markánsabb arculatot kapjon a hazai formatervezés és ezáltal javuljon termékeink nemzetközi versenyképessége is.

A vásár megrendezésével további szándékunk, hogy teremtsen fórumot a bútor szakmának az európai közösség belső piacához való közeledés, a nemzetközi normákhoz való igazodás megvalósításához, segítse elő a Budapesti Világkiállítás kapcsán megvalósuló beruházások magyar bútortermelési beszállításainak lehetőségét.

3. Gazdasági környezet

A szakvásár megrendezése olyan időszakban történik, amikor a hazai bútortermelés továbbra is – az 1990. óta tartó – válságjelenségekkel küszködik.

Az 1992-es és a '93-as év eddig eltelt időszaka azt bizonyítja, hogy a bútortermelés strukturális válsága tovább tart, jelentős beruházások, technikai fejlesztések nem történtek, tovább folytatódik a jövedelem felélése, a termékszerkezet leértékelődése.

A legsúlyosabb gondot továbbra is a *belföldi kereslet* drasztikus csökkenése és a lakásépítések alacsony színvonala jelent.

Az előző évekhez képest új probléma, hogy

a konvertibilis export dinamikus növekedése lelassult, bár az ipari átlaghoz mérten még mindig kedvező, azonban a szakágazat szinte egyetlen kitörési pontján pozícióvesztés jelentkezett.

Bár a hazai *iparvédelemben* bizonyos előrelépések történtek (minőségtanúsítási bizonyítványok szigorú megkövetelése a vámkezelés előtt), az import versennyel továbbra is számolnunk kell.

A *privatizációs folyamatok* a szakágazatban még nem zárultak le, azonban vezető vállalataink egy számottevő körében belső kivásárlással kedvezően alakultak.

A külföldi tőke érdeklődése továbbra is alacsony a bútorigipari privatizáció iránt, az eddig lezárult privatizációkban alig érte el a 10%-os részarányt.

4. A közeljövő elképzelései, a kilábalás lehetőségei

- Tovább kell folytatni azt az utat, melyet a tavalyi szakkvásár alkalmával meghirdettünk, melynek legfontosabb eleme a nemzetközi méretekben is számottevő *versenyképesség* elérése. Ennek érdekében a következő feladatokat célszerű megvalósítani
- a tavalyi évben a belföldi kereskedelmi partnerek felé jelentős gesztust tettünk, részben a szakkvásár megrendezésével, részben annak filozófiája kialakításában. El szeretnénk volna érni, hogy érezhetően javuljon a bútorkereskedelem és bútorigipar viszonya a kölcsönös érdekek

felismerésén és a kölcsönös teherviselés megvalósításán keresztül;

- ez a törekvésünk nem valósult meg, a hazai bútorkereskedelem továbbra is a régi módszerekkel, a régi beidegződésekkel szervezi a piacot, továbbra is érdekelt az import behozatal növelésében, jelentős hálózat korszerűsítést a közeljövőben a hazai kereskedelemben tőkehiány miatt nem várhatunk,
- a belföldi piac – az ipar számára kedvezőbb – szervezési feltételeinek kialakítása érdekében, fenntartva a korábban kialakított nyitott álláspontunkat a belkereskedelem felé, hogy tudniillik a bútorigipar érdekelt abban, hogy a kereskedelemben keletkező többletköltségeket a többletszolgáltatások fejében elismeri, el kell indulni korszerű, sajátbolti hálózatok, márkaszervizek, értékesítő társaságok, közös bemutatótermek kialakítása irányába.
- A konvertibilis export növekedésének csökkenése felhívja a figyelmet arra, hogy iparágunk hagyományos európai piacai, felvevőképessége határára érkezett. Ezért célszerű nyitni, illetve új lehetőségeket feltárni az USA és Kanada piacai felé.
- Legutóbbi tárgyalásaink megerősítettek abban, hogy részben a Szovjetunió utódállamaiban, részben a szomszédos országokban (elsősorban Szlovákia) kedvező lehetőségek nyílnak termelési kooperációra, illetve késztermék exportra. Ezeket a lehetőségeket kormány szintű megállapodások is alátámasztják.

FAGOSZ tisztújító közgyűlés volt 1993. december 9-én.

A Szövetség közgyűlése az előterjesztett dokumentumokat (beszámoló, alapszabálmódosítás, SZMSZ, határozati javaslatok) és az azokhoz tett szóbeli kiegészítéseket elfogadta, valamint úgy döntött, hogy az új elnökség 11 tagú legyen és megbízatása az 1994–1995. évekre, azaz két évre szóljon.

A megválasztott új elnökség:

Elnök: **Czebei Sándor** erdőgazdálkodó, erdőtulajdonos

Alelnökök: **Sódar Pál** vezérigazgató, Kiskunsági EFAG;

Telegdy Pál elnök, ERDŐSZÖV

Elnökségi tagok: **Balsay Miklós** igazgató, VADEX Mezőföldi Rt.;

Cserép János vezérigazgató, Borsodi EFAG; **Fejes Dénes**

vezérigazgató helyettes, Mátrai EFAG; **Gémesi József** ve-

zérigazgató helyettes, Somogyi EFAG; **Halász Gábor** főigazgató,

Erdőrendezési Szolgálat; **Horáth Ferenc** vezérigazgató helyettes,

ZALAERDŐ Rt.; **Kenyeres Pál** ügyvezető igazgató, Szegedi

Furnértermelő Kft. **Szalkay György** irodavezető helyettes, ERDÉRT

Rt.

Dr. Balogh Gábor, dr. Berdár Béla, dr. Ébli György, Káldy József és dr. Váradi Géza uraknak ezúton is köszönetet mondunk a Szövetség elnökségében végzett munkájukért.

Az alapszabályban tett módosítások hangsúlyozottabbá tették, hogy a Szövetség munkaadói érdekképviselet is, valamint pontosították, illetve kibővítették a lehetséges tagsági kört. A továbbiakban az eddigieken kívül tag lehet minden erdőtulajdonos (magánszemély is), valamint az egyes szűkebb szakmai vagy tulajdonosi csoportok önálló jogi személyiségű gazdasági, munkaadói érdekképviseletei is.

A következő időszak hangsúlyos feladataiként fogadta el a közgyűlés: a Fagazdasági Középszintű Érdekegyeztető Tanács (FAKET) létrehozását; a leendő gazdasági kamarák szervezésébe bekapcsolódást; a Szövetség saját gazdasági információs rendszerének továbbfejlesztését; a terméktanácsi elismertség megszerzését; a nemzetközi kapcsolatok bővítését (EK és környező országok); kapcsolatépítést a magán-erdőtulajdonosok szövetségeivel; az állami erdőket kezelő vállalkozások szervezeti és gazdálkodási stabilitása megteremtésének segítését; további tanulmányutak és oktatási programok szervezését; a hatósági gazdaságpolitikai koncepciók és jogszabálytervezetek véleményezését, valamint az elnökség vizsgálja meg és dolgozza ki a tagdíjrendszer módosításának lehetőségét.

A Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség állásfoglalása a fagazdaság helyzetével kapcsolatban

A három éve folyamatban lévő rendszerváltás a fagazdaság területén is alapvető változásokat indított el. Nyilvánvaló, hogy az előző évtizedekben kialakult tulajdoni, termelési és szervezeti struktúra keretei hosszabb távon nem tarthatók, de a változás a gyakorlatban lassan történik.

A Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség ebben az „ÁLLÁSFOGLALÁS”-ban a magyar erdőgazdálkodás és elsődleges faipar működésével és átalakulásával kapcsolatos jelentősebb problémákat gyűjtötte össze és az 1993. szeptember 15-i közgyűlésen megvitatta, az alábbiakban rögzítette.

Az állásfoglalás 3 fejezetben rögzíti az erdő- és fagazdaság helyzetét. Az I. fejezet az *Erdőtulajdonlással*, a II. fejezet az *Általános erdőgazdasági problémákkal* foglalkozik. Szakmánkat a III. fejezet érinti, így ezt a részt az alábbiakban közreadjuk:

III. Fafeldolgozás és fakereskedelem

Az erdőgazdálkodás előző fejezetben vázolt gondjainak jelentős része abból is adódik, hogy a kitermelt faanyag hazai piaca, azaz a fafeldolgozás (a fűrészipar, a fa csomagolóanyagok gyártása, a lap-lemezipar, a cellulózipar, az épületasztalosipar és a bútoripar) jelentősen visszaesett. Másik ok, hogy: exportálni is kevesebbet lehet az általános gazdasági visszaesés miatt.

A fatermékek és faáruk bel-, és külkereskedelme gyakorlatilag teljesen liberalizált, s e téren a szabadpiac törvényszerűségei érvényesülnek. Ugyanakkor egyre nyilvánvalóbb gazdálkodói érdek: az áru és árfolyamatok bizonyos mértékű kézbe tartása, amihez az önkéntes alapon az összes termék esetében jó keretet biztosíthat a Szakmai Szövetség, az erdészeti termékekre pedig a jogszabály terméktanács hatósági elismerését is lehetővé teszi.

Néhány feldolgozott faáru esetében, a hazai ipar védelme érdekében az importkorlátozás módszereit is célszerű kidolgozni.

A hazai faanyag-források vizsgálata alapján egyértelmű, hogy a papírfá, rostfa árukörben legnagyobb a kínálat. A fa energetikai célú felhasználásának növelésével, amely egyértelműen környezetkímélő, a fakitermelésünk 40-50%-át kitevő tűzifa piacát jelentősen bővíteni lehetne.

A helyes ipari befektetési és kereskedelmi

döntéseket nehezíti, hogy a gazdálkodók széles köre részére nem hozzáférhetőek a fagazdaság rövidebb-hosszabb távú tendenciáinak elemzésére alkalmas, feldolgozott, országos termelési, bel- és külkereskedelmi statisztikák.

Javaslatok:

1. Egyes faipari termékek estében importkorlátozó iparvédelmi intézkedéseket kell alkalmazni.
2. Az erdészeti termékek területén további lépések szükségesek a termelést és forgalmazást befolyásoló önkéntes tagságon alapuló önálló terméktanács létrehozására, addig is a – megfelelő képviseleti arányt biztosító – Szakmai Szövetség láthatja el ezt a feladatot.
3. A faalapú lap-lemezipar fejlesztését elősegítő állami intézkedések rendjét ki kell dolgozni és meg kell vizsgálni a fára alapozott hazai cellulóz és félcellulóz gyártás újbóli beindításának lehetőségeit.
4. Az alacsony értékű faanyag (tűzifa) energetikai felhasználását környezetkímélő volta miatt is preferálni szükséges.
5. Biztosítani kell, hogy a gazdálkodók hozzájuthassanak a megfelelően részletezett és feldolgozott szakstatisztikákhoz a fagazdaságra vonatkozóan.

VÁSÁR HÍRADÓ

1994. március 24–27. között rendezik meg NÜRNBERG-ben a

HOLZ-HANDWERK '94 és FENSTERBAU '94

kiállításokat.

Az együtt szervezett HOLZ-HANDWERK/FENSTERBAU '94 a 850 kiállítóval a fafeldolgozóipar legjelentősebb eseménye. Nürnberg 1994-ben amellet, hogy elsőrangú információs fóruma lesz a beszerzőknek és beruházóknak, óriási szakmai élményt is fog nyújtani a fafeldolgozás területén tevékenykedők részére a sokféle ötlettel, javaslattal és kapcsolatszerzési lehetőséggel.

A HOLZ-HANDWERK/FENSTERBAU '94 szakmai ajánlata:

- famegmunkáló gépek
- elektromos és pneumatikus szerszámok
- szerszámok, csiszoló és polirozó eszközök
- hulladékkezelés
- vasalások, zárok, szerkezeti elemek és tartozékok
- alap- és nyersanyagok
- felületkezelés
- környezet- és munkavédelem
- irodatechnika és üzemszervezés

A kiállításra Egyesületünk tanulmányutat szervez. Korlátozott számban jelentkezést még elfogadunk. Bővebb felvilágosítás Egyesületünk Titkárságán. Telefon: 201-9929 Fax: 156-1215

1994. április 28–május 1. között még egy faipari szakvásár lesz NÜRNBERG-ben

a HOLZBAU und AUSBAU '94

A fa, mint természetes és környezetbarát építőanyag manapság keresettebb, mint valaha. Ez az oka annak is, hogy egyre nagyobb az érdeklődés ezen szakvásár iránt.

Az ács- és fa-építőipar szakembereit a fa és gipsz építőanyagok teljes építési rendszere várja Nürnbergben. Középpontban a fával való építés áll, vagyis a fából készült komplett épületek vagy épületelemek.

Ehhez csatlakoznak még a fával való építés speciális szerszámai. A HOLZBAU und AUSBAU-val egyidejűleg rendezik meg Nürnbergben az 1994. évi Német Faépítési Napot. Az ács- és faépítő üzemek több mint 1500 szakembere, valamint mintegy 1000 építész tervező vesz részt ezen a rendezvényen Németországból és a szomszédos országokból.

- o -

Elsősorban a szakma kisiparosait érdekelheti a

46. Nemzetközi Kézműves Vásár,

melyet Münchenben rendeznek meg 1994. március 12–20. között. Nyolc szakma – közöttük a fa- és bútortipar – mutatkozik itt be az érdeklődő közönség előtt.

A kínálat pontosan a kis- és közép méretű kézműves üzemek igényeihez igazodik. A szakember számára feldolgozó és megmunkáló gépek, felszerelések, kommunikációs és adatfeldolgozó megoldások. A szakmai beszerző számára számos ötlet az alkotó kézművesség területéről.

Az üzemi technika kínálatát kiegészítik a környezetkímélő gyártással és gazdaságos újrafeldolgozással kapcsolatos információk. Különös figyelmet érdemelnek a munkabiztonsággal kapcsolatos kérdések.

Minél jobban tájékozott, annál megbízhatóbban tud dönteni. A Nemzetközi Kézműipari Vásáron első kézből kap információkat szakmája trendjeiről és technológiáiról. Több mint 40 ország 1600 kiállítója és ezenfelül több mint 400 vállalati képviselő mutatja be Münchenben páratlan kínálatát.

MEGHÍVÓ

Tisztelettel meghívjuk a Faipari Tudományos Egyesület
1994. február 8-án 11 órakor tartandó XIII. Tisztújító Küldöttközgyűlésére.

A közgyűlés helye: Budapest, II. ker. Fő u. 68. 700-as tanácsterem
MTESZ Székház

Napirend: Elnöki megnyitó Dr. MOLNÁR SÁNDOR, az Egyesület elnöke
A Mandátumvizsgáló Bizottság jelentése
Jelölő és Szavazatszámoló Bizottság megválasztása
Főtitkári beszámoló és a határozati javaslat ismertetése LELE DEZSŐ, az Egyesület főtitkára
Ellenőrző Bizottság jelentése PÁSZTOR PÉTER, a bizottság elnöke
Tájékoztató az ágazat helyzetéről KORMOS ERNŐ, az Egyesület alelnöke
Vita a főtitkári beszámolóról és a határozati javaslatról
Felmentés megadása a választott tisztségviselőknek
A Jelölő Bizottság javaslatának előterjesztése és megvitatása
Vezetőségválasztás
Szünet
Szavazatszámoló Bizottság jelentése
Zárszó

Fa- és bútorigipari ragasztóanyagok

Ragasztástechnika Kft.
Klebettechnik GmbH

A fa- és bútorigipar részére széles választékban kínáljuk diszperziós, oldószeres és ömledékragasztóinkat.

Termékeinket a váci üzemünkben levő korszerű gyártóberendezéseken készítjük, melyeket kiegészítenek a Henkel cég többi üzemének gyártmányai.

Termékválasztékunk

Palmafluid		
Citax A	szerkezeti összeépítésekhez	(diszperziós)
Leifa		
Palmafluid	vízálló ragasztásokhoz	(diszperziós)
Leifa		
Palmafix	kárpitos termékekhez	(oldószeres)
Texhid	kárpitos termékekhez	(vizes)
Palmament	speciális célra	(oldószeres)
Palmavinil	speciális célra	(oldószeres)
Macroplast	speciális célra	(folyékony poliuretán)
Citax Q	profil- és burkolóragasztó	(ömledék)
Technomelt Q	szerelési ragasztáshoz	(rúd alakú)

Alkalmazástechnikai szolgáltatásunk műszaki, kereskedelmi szaktanácsadással segítséget nyújt problémájának megoldásához.

Kis tételű (100 kg alatti) kiszolgálás:

- Moebloop raktár, Bp. IV., Knézits u. 2.
- Tree Trade Bt., Keszthely, József A. u. 6.
- Helyes Károly Mintabolt, Pécs, Hársfa u. 34.

Telefon: 189-1503
Telefon: 85/377-454
Telefon: 72/312-865

Kiszolgálás raktárról!
Kedvező fizetési feltételek!

1096 BUDAPEST,
Lenhossék u. 3.
Telefon: 215-6610;
215-9850
Telefax: 215-4222
Telex: 22 53 83

A technika, ami összeköt

